

ŻYCIE ODDAWANIEM CHWAŁY BOGU

Tekst przewodni: Flp 4,4.

Zakres studium: Joz 5,13-6,20; 2 Krn 20,1-30; Ps 145; Dz 16,16-34; Flp 4,4-7.

Część I: Przegląd

„Jakże mamy śpiewać pieśń Pana Na obcej ziemi?” - lamentowali judejscy jeńcy na rzekami Babilonu, kiedy ci, którzy ich uprowadzili, kazali im śpiewać pieśni Syjonu (Ps 137,1-4). Jak mamy śpiewać Bogu i chwalić Go pośród cierpienia i śmierci? To pytanie nawiązuje do jednego z największych paradoksów chrześcijaństwa. Ważnym aspektem tej kwestii jest nasze zrozumienie źródła radości i chwały - samego Boga. Posiadanie takiego zrozumienia nie znaczy, że Bóg zmusza czy programuje nas do chwalenia Go. Przeciwnie, gdyby Bóg predestynował nas do chwalenia Go, świat chwaliłby Go zgodnie, a przecież jest zupełnie inaczej.

Bóg jest źródłem chwały przez to, kim jest - naszym Stwórcą, Zbawcą, Królem, Ojcem, Sędzią i Przyjacielem. On jest godny podziwu! Jedną z podstawowych zasad chrześcijańskiego życia w tym świecie jest to, iż chwalenie Boga w tygłu doświadczeń jest możliwe, kiedy stale, a nie tylko sporadycznie, żyjemy chwając Go. Kolejną zasadą jest to, że chwalenie Boga w czasach kryzysu wypływa z naszej więzi z Bogiem - więzi, w której znamy Go, miłujemy Go i ufamy Mu.

Tematy lekcji: Lekcja tego tygodnia podkreśla dwa zasadnicze tematy:

1. Radość i chwała wypływają z głębokiej, autentycznej więzi z Bogiem, będącej częścią naszego życia i naszym stylem życia.
2. Chrześcijańska radość i chwała nie tylko sprzyjają naszemu zdrowiu i pokonywaniu tygli, ale są także używane przez Boga dla ratowania innych.

Część II: Komentarz

Radość w cierpieniu

Horace Williams Jr., autor bestsellerowej książki *Uwolnij moc modlitwy w twoim życiu*, wymienił osiem celów, jakie Bóg realizuje w naszym życiu, kiedy posługuje się naszym cierpieniem dla naszego dobra. Według Williamsa, Bóg posługuje się cierpieniem, by „ujawnić grzech w naszym życiu, rozwijać naszą wiarę, unicestwić naszą pychę, wytyczyć nasze ścieżki, okazać swoją łaskę, objawić swoją miłość, pogłębić nasze poświęcenie dla Niego oraz napełnić nas nadzieją, pocieszeniem i radością” (Horace Williams Jr., *The Furnace of Affliction: How God Uses Our Pain and Suffering for His Purpose*, Kindle Edition 2020, s. 11). W jaki sposób Bóg daje nam radość przez cierpienie? Williams twierdzi, że „radość to więcej niż szczęście oparte na wynikach czy okolicznościach. Radość jest nadprzyrodzonym upodobaniem w Bożym celu dla nas. Radość jest czymś, co Bóg oferuje nam pośród bólu i cierpienia. Musimy wybrać życie w radości. «Ale ja opiewać będę moc twoją, Rano weselić się będę z łaski twojej, Boś Ty był twierdzą moją I ucieczką w czasie mej niedoli» (Ps 59,17)” (tamże, s. 90). Williams dochodzi do wniosku, że „doświadczenie radości nie oznacza, że nie doświadczam bólu. Oznacza raczej, że Bóg prowadzi mnie tam, gdzie jestem skłonny zapytać Go: «Co chcesz mi ukazać w tych rozpaczliwych okolicznościach, Panie?»” (tamże, s. 97). Tym, co sam Williams dostrzegał w swoim cierpieniu i co dawało mu radość, była Boża obecność w tym i wiecznym życiu w przyszłości.

Polikarp chwalił Boga na stosie

Rzymski cesarz Antoniusz Pius (138-161) kontynuował politykę cesarza Trajana, prześladując chrześcijan. W 155 roku tłum przyprowadził grupę chrześcijan przed oblicze władz miasta Smyrna w Azji Mniejszej, domagając się ich skazania i ukarania. Kiedy chrześcijanie odmówili uznania bóstw wyznawanych w imperium, zostali skazani na śmierć. Potem tłum zażądał osądzenia Polikarpa, biskupa Smyrny. Jako uczeń i przyjaciel apostoła Jana, sędziwy Polikarp był znanym i wpływowym przywódcą chrześcijańskim w Azji i nie tylko. Kiedy Polikarpa przyprowadzono do miejskiego amfiteatru, prokonsul usiłował przekonać go, by wyparł się chrześcijańskiej wiary i przeklął Chrystusa.

Wierny uczeń Jezusa odpowiedział: „Od osiemdziesięciu sześciu lat służę Mu, a On nigdy nie uczynił mi nic złego. Jakże miałbym przeklinać mego Króla, która mnie zbawił?”. Kiedy wreszcie prokonsul skazał go na spalenie na stosie i żołnierze przywiązali go do słupa, Polikarp modlił się, głośno chwając Boga: „Panie, Wszehmocny Boże! (...) Dziękuję Tobie, iż uznałeś mnie za godnego tej chwili, abym wraz z Twoimi męczennikami uczestniczył w kielichu Chrystusowym. (...) Za to (...) błogosławię Cię i chwalebę. Amen” (Justo L. González, *The Story of Christianity*, t. 1, *The Early Church to the Dawn of the Reformation*, wyd. popr. i zaktualizowane, Nowy Jork 2010, s. 54).

Polikarp był jednym z tysięcy chrześcijan, którzy, wzorem biblijnych postaci takich jak Dawid i Paweł, chwalili Boga pośród prześladowań i życiowych prób. Ci wczesni chrześcijanie chwalili Boga spośród płomieni stosów, zabijani w cyrkach przez dzikie zwierzęta, krzyżowani, więzieni, torturowani i głodzeni na śmierć. Nie myśleli o niesprawiedliwości, która ich spotyka. Nie liczyli bilansu zysków i strat. Miłowali Boga i ufali Mu, więc nie wahali się radykalnie i ostatecznie poświęcić się dla Niego. Nie uważali, że umrzeć dla Pana to zbyt wielka ofiara. Uznawali za przywilej cierpienie i oddanie życia dla ich umiłowanego Zbawiciela. Niezachwianie ufali Bogu i Jego obietnicy zmartwychwstania, a śmierć była dla nich jedynie chwilą przerwy w drodze na spotkanie z Panem w chwale. Opisując doświadczenie Dawida podczas buntu jego syna Absaloma, Ellen G. White zauważyła, iż Dawid miał zwyczaj śpiewać na chwałę Bogu w trudnych chwilach: „Jak w chwili tego strasznego niebezpieczeństwa mógł się czuć tak okrutnie skrzywdzony ojciec i król? Jakimi słowami mógł Dawid wyrazić swe uczucia — on, «mąż waleczny», wojownik, król, którego słowo było prawem, zdradzony przez swego syna, którego miłował, któremu pobożnie i nieroztropnie ufał, skrzywdzony i opuszczony przez poddanych związanych z nim niegdyś najsilniejszymi więzami honoru i wierności? W godzinie najtrudniejszej próby jego serce znajdowało oparcie w Bogu i wyraził to Dawid słowami pieśni: (...) (Ps 3,1-8)” (Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 561).

W drugim rozdziale książki *Wielki bój*, zatytułowanym „Prześladowania w pierwszych stuleciach”, Ellen G. White opisała, jak śpiewanie na chwałę Bogu i wielbienie Go dawało chrześcijanom autentyczną i głęboką radość i pokój pośród największych ucisków i prześladowań: „Liczni „zostali zamęczeni na śmierć, nie przyjąwszy uwolnienia, aby dostąpić lepszego zmartwychwstania”, jak ci, którzy służyli Bogu w przeszłości (Hbr 11,35). Przywoływali w pamięci słowa Mistrza, że kiedy będą prześladowani ze względu na Chrystusa, powinni być szczęśliwi, ponieważ ich nagroda w niebie będzie wielka; tak samo prześladowano proroków, którzy żyli przed nimi. Cieszyli się, że zostali uznani za godnych, aby cierpieć za prawdę, a spośród trzaskających płomieni wznosiły się pieśni triumfu. Kierując wzwyż wzrok wiary, widzieli Chrystusa i aniołów wychylających się przez blanki nieba, spoglądających na nich z najgłębszym zainteresowaniem i z aprobatą przyjmujących ich wytrwałość. Od tronu Bożego dobiegł ich głos: „Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę żywota” (Ap 2,10)” (Ellen G. White, *Wielki bój*, wyd. 20, Warszawa 2019, s. 28).

Warunki radowania się w tygłach

Chwalenie Boga i radowanie się w Nim w trudnych chwilach jest możliwe jedynie wtedy, kiedy jesteśmy pewni, że Jego sprawa jest słuszna i sprawiedliwa. W tym przypadku Bóg i Jego dzieło stanowią jedność. Możemy się cieszyć w próbach i prześladowaniach, kiedy ufamy Bogu, rozumiemy Jego plany, jesteśmy przekonani o Jego dobroci i prawości oraz mamy pewność, że możemy całkowicie i radykalnie poświęcić się Jego dziełu. Tak więc radowanie się w tygłach wynika ze świadomości, że (1) Bóg istnieje i jest dobry, (2) On nas stworzył i należymy do Niego, On też nas miłuje i dlatego my miłujemy Jego, (3) wielki bój jest realny, szatan atakuje Boga i nas, ale Bóg jest po naszej stronie, więc i my jesteśmy po Jego stronie, (4) Bóg wykupuje nas z mocy grzechu i szatana, a więc w Chrystusie zwyciężymy wraz z Bogiem oraz (5) Boże dzieło i misja głoszenia zbawienia ludzkości są warte cierpienia, jakie musimy znosić, ze śmiercią włącznie.

Część III: Zastosowanie

1. Przeczytaj Ha 3,16-17 i pomyśl, jak możesz się radować swoim cierpieniem. Jak możesz chwalić Boga, kiedy doznajesz ucisku?

2. Muzyka silnie motywuje ludzi do pracy, ruchu i walki. Na przykład, siły zbrojne na całym świecie stosują muzykę w celu podnoszenia morale żołnierzy. Zastanów się, jaka muzyka motywuje cię do duchowego życia. Jak doświadczasz radości i pokoju śpiewając na chwałę Bogu?

3. Ucz się na pamięć pieśni chwalących Boga i śpiewaj je ze zrozumieniem. Chwal Boga pieśnią, gdy znajdujesz się w trudnej sytuacji. Jak to doświadczenie pomaga ci zwyciężać i podtrzymuje cię na duchu?